

Zilveren feest van de Vereniging in Sydney Na 25 jaar toch een "knal"

SYDNEY, NSW, 26 Juli — De "Music Hall" te Neutral Bay is inderdaad het toneel geweest van een echte "knalavond" toen de Nederlandse Vereniging in Sydney vanavond haar zilveren jubileum vierde, en de belangstelling ontlokte voorzitter dr C. Wouters de verzuchting, dat het wel bemoedigend zou zijn indien de vergaderingen van de Vereniging eveneens zo druk bezocht werden.

Schijnbaar had hij echter uit het oog verloren, dat er op de vergaderingen geen sprake is van een optreden van een cabaretgroep en zeker niet van een cabaretgroep zoals die van "De Vliegende Hollander" waarvan het werk in alle opzichten een openbaring was.

Dictie, stemmen materiaal, milde spot op toestanden en op bepaalde personen, het was allemaal keurig verzorgd en niemand behoefde zich te ergeren, verre van daar.

Verreweg de meeste liedjes waren afkomstig van Eef ten Brummelaar als "script-writer": "Praten in Holland", "Franse Chanson", "Ode aan twee Vaderlanden", "How Nice", "Zo maar", "Folk Songs", "Skieen", "Soep", "De Beste Vrienden", "Leidens Ontzet", "Universiteit", "Hutspot met Klapstuk".

Theo ten Brummelaar, de regisseur, Wim Vreeken, Joke Radstaake, Anneke van Leeuwen en Map Vreeken, hadden het "lesuwenaandeel" maar ook de overigen in het "tableau de la troupe" mogen met ere worden vermeld: Helga ten Brummelaar, Joanna ten Brummelaar, John Burrie aan de piano en Chris Smit aan het slagwerk.

Het decor was van Carolien Prins en Freek Bolt was de "stage-manager".

Dr Wouters had de Nederlandse Vereniging in Sydney een rol van betekenis toebedacht in het zo belangrijke integratie proces, Theo ten Brummelaar echter getuigde: "Het leven van deze Nederlandse Vereniging is net als nat vuurwerk. Het sputtert zo'n beetje . . . ptsst, ptsst, en

nou zitten ze na 25 jaar nog allemaal te wachten op de grote knal".

Anneke van Leeuwen noemde de redacteur van de DAW "de enige journalist die niet om interviews vraagt, ze worden hem bij bosjes aangeboden".

Leo Blok kreeg een herkenningmelodietje van:

Ik ben een sterke ferme jongen

Ik sta gelukkig nooit voor zot,

Ik heb Goddank twee goede longen

Ik sloeg een paraplu kapot.

Gerrit Beelaerts kreeg zijn portie mee in een liedje op een melodie van Berlinfonte en Wim Vreeken wist van dr Wouters te zeggen:

Merck tog hoe sterk ik de tale weer stel,

Om t'allen tij soo Uw mening te bestrijden

Siet hoe ik blaet, klaeg en praet met geweld

Om d'ondergang van Het Nederlands te vermijden.

Verenigingen die hun leden wensen te onthalen op een recht gezellige avond van gezonde humor moeten trachten beslag te leggen op het cabaret van "de Vliegende Hollander". Ze zullen er heus geen spijt van krijgen.

C. W.